

Sąd krajowy powinien zbadać:

- czy ustanowienie krajowego wykazu gatunków ssaków, których utrzymywanie jest dozwolone i późniejsze zmiany w nim są oparte na obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriach;
- czy procedura umożliwiająca zainteresowanym uzyskanie wpisu gatunków ssaków do tego wykazu jest łatwo dostępna, czy możliwe jest zakończenie jej w rozsądnym terminie oraz, jeżeli kończy się wydaniem odmowy wpisu, która powinna być uzasadniona, czy od tej decyzji przysługuje środek zaskarżenia do sądu;
- czy wnioski mające na celu uzyskanie wpisu gatunku ssaków do wskazanego wykazu lub których celem jest uzyskanie indywidualnego odstępstwa zezwalającego na utrzymywanie okazów gatunków niewymienionych w tym wykazie mogą być odrzucone przez właściwe władze administracyjne wyłącznie jeżeli utrzymywanie okazów tych gatunków stanowi rzeczywiste zagrożenie dla ochrony wyżej wymienionych interesów i wymogów, oraz
- czy przesłanki dotyczące utrzymywania okazów gatunków ssaków nieobjętych tym wykazem, takie jak ustanowione w art. 3a §2 pkt 3 lit. b) i pkt 6 ustawy z dnia 14 sierpnia 1986 r. o ochronie i zdrowiu zwierząt zmienionej ustawą z dnia 4 maja 1995 r., są obiektywnie uzasadnione i nie wykraczają poza to co konieczne dla zapewnienia realizacji celu założonego w ogóle przepisów krajowych.

(¹) Dz.U. C 155 z 7.7.2007.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 19 czerwca 2008 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-220/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2002/22/WE — Łączność elektroniczna — Wyznaczenie przedsiębiorstw świadczących usługę powszechną — Nieprawidłowa transpozycja)

(2008/C 209/16)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: J.-P. Keppenne i M. Shotter, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska (Przedstawiciele: G. de Bergues i B. Messmer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Nieprawidłowa transpozycja [art. 8, art. 12 i art. 13] dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) (Dz.U. L 108, s. 51) — Obowiązek wyznaczenia przedsiębiorstw do zagwarantowania świadczenia usługi powszechnej w efektywnym, celowym, przejrzystym i niedyskryminującym postępowaniu — Przepisy krajowe a priori wykluczające podmioty gospodarcze, które nie są w stanie zagwarantować świadczenia tej usługi na całym terytorium kraju

Sentencja

1) Transponując do prawa krajowego przepisy dotyczące wyznaczania przedsiębiorstw do zagwarantowania świadczenia usługi powszechnej Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 8 ust. 2, art. 12 i art. 13 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) oraz na mocy załącznika IV do tej dyrektywy.

2) Republika Francuska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 211 z 8.9.2007.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 24 czerwca 2008 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-272/07) (¹)

(Zamówienia publiczne — Dyrektywa 2004/18/WE — Koordynacja procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)

(2008/C 209/17)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: B. Stromsky i D. Kukovec, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga (przedstawiciel: C. Schiltz, pełnomocnik)